

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

18^ο ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

Πηγοσίεινερ, 7.6.2013

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

3310/2013

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Στυλιανή Μπλέτα, Εφέτη, την οποία δρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου και από τη Γραμματέα Ιωάννα Ξανθάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 23 Μαΐου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ: Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «
», που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Διονύσιος Κυβετός.

ΤΟΥ ΚΑΘΟΥ Η ΚΛΗΣΗ-ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ:

κατοίκου	οδός	περιοχή
ο οποίος δεν εμφανίστηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.		

Η καλούσα -εφεσιβλητη με την από 15-6-2010 (αυξ. αριθ. καταθ. 115819/7372/2010) αγωγή της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την οποία απηύθυνε κατά του καθού τη κλήση - εκκαλούντος, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Επί της αγωγής αυτής, η οποία δικάστηκε ερήμην του εναγόμενου κατά την

τακτική διαδικασία, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 2115/2011 οριστική απόφαση του ανωτέρω δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτή. Την απόφαση αυτή προσέβαλε ο καθού η κλήση-εκκαλών (εναγόμενος) με την από 1.8.2011 (αυξ. αριθ. καταθ. 5628/2011) έφεσή του, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε δικάσιμος, με την υπ' αρ. 3527/2011 πράξη του αρμοδίου Γραμματέα, η 22-3-2012, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 27.9.2012, οπότε και αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο της 8.11.2012, οπότε και ματαιώθηκε λόγω αποχής των δικηγόρων. Ήδη με την από 23.11.2012 (αυξ. αριθ. καταθ. 2832/2012) κλήση της καλούσας-εφεσίβλητης επαναφέρεται προς συζήτηση η ως άνω έφεση της καθής η κλήση-εκκαλούσας. Επί της κλήσης αυτής ορίσθηκε δικάσιμος με την από 28.11.2012 πράξη του αρμοδίου Γραμματέανη 14.2.2013, οπότε και αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά του οικείου πινακίου, και παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως πιο πάνω σημειώνεται.

Η συζήτηση περατώθηκε με μόνη την εκφώνηση της υπόθεσης.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 524 παρ. 1 και 3 και 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος κατά την πρώτη συζήτηση ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, το Δικαστήριο οφείλει να ερευνήσει ποιος από τους διαδίκους επισπεύδει τη συζήτηση της έφεσης. Έτοι, αν τη συζήτηση επισπεύδει ο εκκαλών ή αν αυτός κλητεύτηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, απορρίπτεται η έφεσή του ως ανυποστήρικτη, χωρίς να ερευνηθεί η ουσία της υπόθεσης, γιατί με την απουσία του δημιουργείται τεκμήριο παραίησής του απ' αυτήν. Προυπόθεση της ως άνω απόρριψης είναι ότι ο κατά τη δικάσιμο απολειπόμενος διάδικος (εκκαλών) είτε είχε επισπεύσει εγκύρως ο ίδιος τη συζήτηση ή είχε κλητευθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα από τον επισπεύδοντα τη συζήτηση αντίδικό του (εφεσίβλητο) για να παραστεί στη δικάσιμο κατά την οποία ορίσθηκε η

συζήτηση της υπόθεσης. Αντίθετα, αν ο απολειπόμενος διάδικος δεν είχε επισπεύσει ο ίδιος τη συζήτηση ή δεν είχε κλητευθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα και δεν είχε εμφανιστεί κατά την ορισθείσα δικάσιμο ή είχε εμφανιστεί αλλά δεν είχε λάβει μέρος κανονικά στη συζήτηση, κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση [βλ. ΑΠ 280/2012, ΑΠ 365/2012, ΑΠ 361/2011 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ. (ΝΟΜΟΣ), ΑΠ 1487/ 1997 Ελλανη. 40. (1999) σελ. 75, Εφ Λάρισας 348/2011 ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ, (2012). 72, ΕφΑθ 5601/2009 Ελλανη. (2011). 222, Εφθες 632/2009 ΕΦΑΔ. (2009). 720, ΕφΛαρ 35/2007 ΑρχΝομ. (2008). 376].

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα (ήδη εφεσίβλητη) με την από 15-6-2010 (αυξ. αριθ. καταθ. 115819/7372/2010) αγωγή της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την οποία απηύθυνε κατά του εναγόμενου (ήδη εκκαλούντος), ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Επί της αγωγής αυτής, η οποία δικάστηκε ερήμην του εναγόμενου κατά την τακτική διαδικασία, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 2115/2011 οριστική απόφαση του ανωτέρω δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτή.

Κατά της απόφασης αυτής ο εκκαλών -εναγόμενος άσκησε την από 1.8.2011 (αυξ. αριθ. καταθ. 5628/2011) έφεσή του, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε δικάσιμος, με την υπ' αρ. 3527/2011 πράξη του αρμοδίου Γραμματέα, η 22-3-2012, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 27.9.2012, οπότε και αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο της 8.11.2012, οπότε και ματαιώθηκε λόγω αποχής των δικηγόρων. Ήδη μέ την από 23.11.2012 (αυξ. αριθ. καταθ. 2832/2012) κλήση της καλούσας-εφεσίβλητης επαναφέρεται προς συζήτηση η ως άνω έφεση της καθής η κλήση-εκκαλούσας. Επί της κλήσης αυτής ορίσθηκε δικάσιμος με την από 28.11.2012 πράξη του αρμοδίου Γραμματέα η 14.2.2013, οπότε και αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Συνεπώς, στη προκειμένη περίπτωση η συζήτηση της υπό κρίση έφεσης επισπεύδεται από την εφεσίβλητη. Κατά τη συζήτηση της έφεσης αυτής στο ακροατήριο, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας ημέρα συνεδρίασης, όταν εκφωνήθηκε η συγκεκριμένη υπόθεση με τη σειρά που ήταν γραμμένη στο οικείο πινάκιο, ο εκκαλών δεν εμφανίστηκε ούτε

εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο. Από την υπ' αριθ. 1152Ε/10.12.2012 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο που επικαλείται και προσκομίζει η εφεσίβλητη, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της από 23.11.2012 κλήσης με την οποία ορίσθηκε η συζήτηση της υπό κρίση έφεσης για τη δικάσιμο της 14.2.2013, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον εκκαλούντα για να παραστεί κατά τη συζήτησή της, με την επιμέλεια της εφεσίβλητης (άρθρα 122 παρ. 1, 124 παρ. 1 και 2, 126 παρ. 1, 127 παρ. 1 και 128 παρ. 4 του ΚΠολΔ). Συνεπώς, ο τελευταίος πρέπει να δικαστεί ερήμην, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Συνακόλουθα, ενόψει των ανωτέρω και των όσων έκτενώς αναπτύσσονται στην προηγηθείσα νομική σκέψη, εφόσον κατά την εκφώνηση της υπόθεσης δεν παραστάθηκε ο εκκαλών, πρέπει να απορριφθεί η έφεση, ως ανυποστήρικτη, χωρίς να ακολουθήσει περαιτέρω έρευνά της, λόγω της ερημοδικίας του τελευταίου (βλ. και Μιχαήλ Μαργαρίτη ΕρμΚΠολΔ, Τόμος I, άρθρο 524, αρ. 31-35). Πρέπει επίσης, για την περίπτωση που ο εκκαλών θα ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής, να ορισθεί παράβολο ερημοδικίας (501, 502 παρ. 1, 505 παρ. 2 του ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό. Τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης για το δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εκκαλούντος, λόγω της ήττας του (άρθρο 183 του ΚΠολΔ), σύμφωνα με το σχετικό αίτημα (άρθρο 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εκκαλούντος

ΟΡΙΖΕΙ παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την έφεση κατά της υπ' αριθ. 2115/2011 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εκκαλούντος τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία καθορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ.

Κριθηκε κλπ.

Η Δικαστής

